

кожи, за да имъ недосаждатъ нажежены-
тъ стрѣлы. Подиръ това когато рѣшили
да ударятъ въ пристанището, или на сте-
нитъ съ нападеніе, тѣ вмѣсто да прибли-
жатъ при крѣпостьтъ, нѣкакъвъ страхъ
гы принудилъ да обыкалять около гра-
дѣтъ. Солунцитъ ся удързостили и при-
рѣчили влизаніето въ пристанището съ
дѣбели веригы жельзны; И дѣто были по-
слабы, изидовѣтъ ископали хивдецы, и за-
щищавали гы съ разны оръдія. Третійтъ
день, Българитъ стигнали близо до сте-
нитъ отъ морето; а четвъртійтъ день у-
дарили, нападателно съ голѣмо крѣщене
и выканіе, едни ввърляли камъни съ ма-
шинитъ, други управляли стѣлбытъ, а трѣ-
ти ввърляли като облакъ стрѣлы, и огнь.
въ това врѣме не само Солунскитъ хри-
стіяни, но и Евреи видѣли явно градекийтъ
защитникъ Св. Димитра, облѣченъ въ бѣ-
лы дрехы, и червенѣ хламидѣ. Той първо
ходилъ по крѣпостнытъ зѣбцы, и послѣ
по морето като по сухо: на Българитъ
нападнало страхъ отъ това и ся смути-